

I dag er der en fuldstændig urimelig forskelsbehandling, f.eks. mellem komponisten og designeren. Krænkelser af ophavsretten for en komponist, der begår et værk – det være sig en sang eller et andet musikalsk værk – kan straffes med helt op til 6 års fængsel. Den samme forseelse kan, hvis det er designeren, der har brugt alle sine sparepenge på at få fremstillet et produkt, og som egentlig har vældig meget glæde af det, men hvor det så bliver kopieret ude i Kina og solgt til en fjerdedel af prisen, blive straffet med et skuldertræk, hvis dommerne skønner, det er uforsættligt, og hvis det er gjort med forsæt, så vanker der en lille bøde, og i allerværste tilfælde kan man altså få op til 1 års fængsel. Det er helt urimeligt.

Kl. 20.50

For opfinderen, der har begået en genial opfindelse og fået den plagieret af andre, er det nøjagtigt det samme. Det er også varemærkeloven, der gælder der, og der er en urimelighed. Jeg kan forstå, at der i hvert fald ikke er politisk vilje til at gøre noget ved problemet her og nu, men jeg er glad for, at man dog ser det i en positiv ånd, at man kan se urimeligheden i her. Vi kan kun håbe, at den arbejdsgruppe så også skynder sig, så ikke endnu flere danske firmaer i den mellemliggende periode lider økonomiske tab som følge af krænkelser af deres varemærke.

Så trods alt synes jeg, der var en positiv holdning til, at vi får kigget på det her problem. Det kan så tidligst blive, når arbejdsgruppen har afsluttet deres arbejde. Der vil jeg da henstille til justitsministeren, at hun beder dem arbejde måske lidt mere end 37 timer om ugen med det, ligesom vi andre gør.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 112:

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af initiativer, der kan sikre et trykgere natteliv.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsat 13/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at regeringen er helt enig med forslagsstillerne i intentionerne bag forslaget. Regeringen kan selvsagt fuldt ud tilslutte sig, at alle relevante redskaber må tages i brug for at sikre et trykt natteliv. Det skal naturligvis være sådan, at man både som gæst og som ansat trykt kan færdes i nattelivet.

Når regeringen alligevel ikke – trods de gode intentioner – kan støtte beslutningsforslaget, skyldes det navnlig, at lovgivningen allerede indeholder de muligheder, som forslagsstillerne ønsker at opnå med beslutningsforslaget, og at regeringen allerede har iværksat initiativer på området.

I beslutningsforslaget foreslås det for det første at udvide restaurationslovens bestemmelser om forbud mod ophold, det såkaldte restaurationsforbud, så der bliver mulighed for at give et forbud mod at indfinde sig som gæst i samtlige restaurationsvirksomheder i en kommune eller i zoner.

Efter de gældende regler i restaurationsloven kan politiet forbyde personer, der søger fortjeneste ved prostitution, eller som i forbindelse med restaurationsbesøg har begået en strafbar handling, at opholde sig som gæster i bestemte restaurationer. Forbuddet kan meddeles af politiet, når det er nødvendigt af hensyn til lovlighed, sædelighed, ædruelighed eller opretholdelse af ro og orden. Afgørelsen træffes på grundlag af en konkret vurdering af de oplysninger, der indgår i sagen.

Efter praksis forudsætter meddelelse af et restaurationsforbud ikke, at der skal være blevet begået flere strafbare handlinger i forbindelse med restaurationsbesøg. Det er heller ikke en betingelse, at det strafbare forhold nødvendigvis skal være begået i den eller de restauranter, som forbuddet vedrører.

Det er faktisk allerede i dag muligt at udstrække et restaurationsforbud til at gælde flere restaurationer. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor de restaurationer, der er omfattet af forbuddet, er beliggende på en sådan måde, at de må anses for at udgøre et samlet restaurationsområde som f.eks. Jomfru Ane Gade i Aalborg.

Når Nordjyllands Politi udsteder restaurationsforbud i forbindelse med et strafbart forhold begået på én restaurations i Jomfru Ane Gade, vil der altså, hvis der efter en konkret vurdering er grundlag herfor, allerede efter gældende regler kunne gives et forbud mod at opholde sig i alle restaurationer i gaden.

De gældende regler giver også mulighed for at udstrække forbuddet til flere restaurationer på baggrund af konkret viden om den person, som forbuddet retter sig imod. Det kan f.eks. ske i tilfælde, hvor den pågældende typisk indfinder sig på alle byens restaurationer i løbet af samme aften.

Regeringen mener derfor ikke, at der er behov for at ændre restaurationsloven på dette punkt.

Det foreslås for det andet, at der etableres et centralt register over restaurationsforbud, som restaurationsloven har adgang til. Formålet er at forbedre restaurationsvirksomhedernes mulighed for at sikre, at personer med restaurationsforbud ikke bliver lukket ind.

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at der kan være behov for at se nærmere på, om restaurationsvirksomhederne kan sikres en bedre mulighed for at identificere personer, der er meddelt et restaurationsforbud.

Kl. 20.55

Derfor bad Justitsministeriet også i marts måned Rigspolitiet om sammen med Hørestat at overveje dette spørgsmål nærmere. Jeg vil dog her gerne understrege, at forslagsstillerens tanke om at etablere et centralt register på området efter regeringens opfattelse umiddelbart giver anledning til en række betænkeligheder, da det bl.a. vil indebære, at der videregives oplysninger om enkeltpersoners strafbare forhold til private.

I beslutningsforslaget foreslås det for det tredje at skærpe straffen for overtrædelse af et restaurationsforbud, herunder ved frihedsstraf i gentagelsestilfælde. Jeg kan hertil oplyse, at det fremgår af de gældende regler i restaurationsloven, at en overtrædelse af et restaurationsforbud straffes med bøde under skærpende omstændigheder, eller i gentagelsestilfælde kan straffen stige til fængsel i indtil 4 måneder.

Rigsadvokaten har oplyst over for Justitsministeriet, at der i praksis i førstegangstilfælde fastsættes bøder på niveauet 500 kr. stigende op til 1.000 kr. afhængigt af omstændighederne ved overtrædelse af forbuddet. Rigsadvokaten har samtidig oplyst, at man for tiden overvejer at udsende en rigsadvokatmeddelelse om bødepåstande i bl.a. sager om overtrædelse af restaurationsloven, og at der i den forbindelse formentlig vil blive lagt op til, at praksis fremover bør være en bøde på 1.000 kr. for førstegangstilfælde af overtrædelse af et restaurationsforbud. Det vil dog selvsagt i sidste ende være op til domstolene at fastlægge bødeniveauet.

For så vidt angår forslaget om at anvende frihedsstraf ved gentagne overtrædelser af et restaurationsforbud, er det som nævnt allerede muligt i dag. Rigsadvokaten har imidlertid ikke kendskab til konkrete sager, hvor der har foreligget sådanne skærpende omstændigheder eller et sådant antal overtrædelser, at der har været grundlag for at fastsætte frihedsstraf.

Forslagsstillerens fjerde forslag går ud på, at straffen for vold og trusler mod dørmænd, næringsbrevsindehavere og bestyrere af diskoteker, cafeer m.v. bør skærpes. Det gælder ikke alene i tilfælde, hvor voldsudøvelsen finder sted i arbejdstiden, men også i tilfælde, hvor en dørmænd f.eks. efter en episode i nattelivet efterfølgende udsættes for en hævnaktion uden for arbejdspladsen.

Som det også er anført i bemærkningerne til beslutningsforslaget, gælder det allerede i straffelovens § 247, stk. 2, at straffen for vold kan forhøjes med indtil det halve, når volden er begået over for en person, der efter karakteren af sit arbejde er særlig udsat for vold. Det er fastslået i retspraksis, at bestemmelsen finder anvendelse i forbindelse med vold begået mod dørmænd, og der er således allerede i dag mulighed for at forhøje straffen for vold mod en dørmænd med indtil det halve set i forhold til f.eks. straffen for vold begået mod en værtshusgæst.

Justitsministeriet er endvidere mest tilbøjelig til at mene, at straffelovens § 247, stk. 2, efter

omstændighederne f.eks. også vil kunne anvendes i tilfælde, hvor en dørmænd i umiddelbar forlængelse af arbejdstids ophør bliver udsat for vold, der har nær sammenhæng med vedkommendes erhverv som dørmænd.

I de tilfælde, hvor vold mod en dørmænd ikke måtte være omfattet af den særlige bestemmelse i straffelovens § 247, stk. 2, kan det alligevel på grund af bl.a. den almindelige bestemmelse i straffelovens § 81 om skærpende omstændigheder føre til en skærpelse af straffen, hvis volden har tilknytning til dørmændens erhverv. Det gælder f.eks., hvis der er tale om planlagt vold som f.eks. en hævnaktion over for vedkommende. Efter regeringens opfattelse er der på den baggrund ikke behov for yderligere at skærpe sanktionerne på dette område.

I beslutningsforslaget foreslås det for det femte at indføre et totalforbud mod at bære knive i nattelivet. Våbenloven indeholder allerede i dag et forbud mod besiddelse af knive og dolke på offentligt tilgængelige steder. Forbuddet gælder dog ikke for knive, som bæres, hvis man anvender dem til et anerkendelsesværdigt formål, f.eks. arbejde, jagt og fiskeri. Forbuddet omfatter heller ikke lomme- eller foldekknive med klinger under 7 cm, som ikke kan fastlåses i udfoldet position.

Københavns Politi foretog i marts 2006 en gennemgang af de registrerede volds- og drabs-sager i politikredsen fra 2005, hvor gerningsmanden havde anvendt kniv. Det viste sig, at der i *ingen* af sagerne var tale om knive, der i dag er lovligt at bære uden anerkendelsesværdige formål, dvs. de små lommeknive, der ikke kan fastlåses i udfoldet position.

Det illustrerer efter regeringens opfattelse, at et totalforbud mod besiddelse af disse små lommeknive, sådan som beslutningsforslaget lægger op til, næppe vil få nogen effekt i forhold til trygheden i nattelivet. Derimod vil mange mennesker, for hvem det er almindeligt at bære en lille lommekniv, blive afskåret fra at have en sådan kniv i lommen eller i tasken. Et totalforbud vil f.eks. også ramme den person, der har medbragt en lille lommekniv på en skovtur, og som i forlængelse heraf tager ind på en restauration.

Man må også gøre sig klart, at man ikke ad lovgivningens vej kan forhindre voldsudøveren i at bringe sig i besiddelse af andre genstande, der kan være farligere end de små lommeknive, hvis de anvendes som stikvåben, f.eks. skrue-trækkere, flasker, sakse, glas m.v.

Forslaget vil altså – sagt sådan lidt firkantet – ramme de forkerte, og det er efter regeringens opfattelse langt vigtigere, at vi sætter ind med øget kontrol og holdningsbearbejdelse i forhold til de unge mennesker, der synes, det er nødvendigt – ja, måske endda smart – at medbringe knive i nattelivet. Netop derfor bad jeg også i efteråret politiet om i højere grad at gøre brug af målrettede kontroller på de steder i nattelivet, hvor man ved at de unge typisk bærer kniv.

Kl. 21.00

Fordelen ved en sådan indsats er netop, at den kan målrettes mod de steder, hvor der er mest brug for det. Samtidig er Det Kriminalpræventive Råd i samarbejde med rigspolitiet gået i gang med en oplysningskampagne, som skal få navnlig de unge til at indse, at det er fuldstændig uacceptabelt at gå med kniv.

Det foreslås endelig, at straffen for overtrædelse af det gældende knivforbud skal skærpes. Jeg vil gerne erindre om, at Folketinget jo skærpede straffen for ulovlig besiddelse af kniv på offentligt tilgængelige steder i 2004. Bøderne for at bære kniv på offentligt tilgængelige steder er i dag, afhængigt af knivtypen, på mellem 3.000 kr. og 5.000 kr. i førstegangstilfælde, og allerede anden gang, man overtræder reglerne, er udgangspunktet en kortere frihedsstraf.

Det er regeringens klare forventning, at strafskærpelsen i 2004 sammen med den øgede kontrol og oplysningsindsats, som jeg har været inde på, vil have en præventiv virkning i de relevante miljøer. Regeringen finder derfor ikke på nuværende tidspunkt behov for yderligere strafskærper.

Som jeg startede med at understrege, lægger regeringen, fuldstændig ligesom forslagsstillerne, stor vægt på, at der sikres et trygt natteliv for alle, men af de grunde, jeg her har været inde på, kan regeringen altså ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Man kan jo sådan set kun være tilfreds, hvis det er rigtigt, sådan som justitsministeren i hvert fald mener, at de seks forslag, vi kommer med i beslutningsforslaget, mere eller mindre er gennemført eller vil blive gennemført til sikring af et tryggere natteliv. Der var måske så lige et enkelt eller to, som justitsministeren ikke var så positiv over for. Men det tegner i hvert fald godt, i forhold til at vi måske kan lave en beret-

ning i Retsudvalget, hvor vi bliver enige om flere af de her ting.

Jeg vil godt stille justitsministeren et spørgsmål vedrørende tilhold. Er det ikke rigtigt forstået, at der er mange barer og diskoteker, der har et stort problem med, at kravet er, at det er ejeren, der skal kontrollere, om en gæst må komme ind eller skal ud af det pågældende sted, og ikke kan overlade det til en dørmænd, og at det er der, vi har et kæmpeproblem for de butiksejere eller virksomhedsejere, som der er tale om her?

Med hensyn til knive: Er justitsministeren ikke enig i, at det er uholdbart, at vi den ene weekend efter den anden ser, at der begås knivoverfald rundtomkring i nattelivet, uanset om det så er med lovlige eller ulovlige knive? Hvad mener ministeren vi kan gøre ved det?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil om det første sige til hr. Peter Skaarup, at det også er baggrunden for, at rigspolitiet nu har sat sig sammen med Horesta for at prøve at finde en løsning på det problem. For det er helt korrekt, at Horesta har givet udtryk for, at der er et problem i, at der er nogen, der kan have et tilhold og et forbud mod at befinde sig på en restaurant, men at man har svært ved at identificere vedkommende. Der er rigspolitiet sammen med Horesta ved at se på, hvordan man kan finde en løsning.

Det, jeg sagde i min tale før, var bare, at man skal huske på, at en ordning, hvor alle, der har et forbud, uanset hvor det er i landet, kommer ind i et stort centralregister, som alle, der arbejder inden for restaurationsvirksomheder, har adgang til, er en ordning, som altså vil rejse nogle alvorlige betænkeligheder, i forhold til at vi så videregiver enkeltpersoners strafbare forhold til en meget stor kreds af mennesker. Derfor prøver vi at finde en anden løsning, hvor man imødekommer Horestas ønske om at få nogle bedre redskaber, men uden at vi kommer ind i store problemer med persondatalovgivning og andet.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige tak for tilsagnet om, at der bliver arbejdet videre med det her punkt.

Så vil jeg derudover spørge ministeren, om ikke det er korrekt, at den måde, man kunne

gøre det på, hvis man er nervøs for, at forskellige personoplysninger vil florere rundt, er, at man bare registrerer tilholdet og ikke, hvad der ligger bag tilholdet – altså udelukkende det, at den pågældende person ikke kan komme ind det pågældende sted, men har den her karantæne.

Så vil jeg godt spørge justitsministeren, når hun nu måske ikke lige har tid til at svare på spørgsmålet vedrørende knive, om det ikke – uanset hvad – er vigtigt, at vi fra politisk side gør noget i forhold til det store problem, at der florerer knive i nattelivet, at der florerer våben i nattelivet.

Kunne det ikke være et rigtig godt signal for forældre, for pædagoger, for lærere, at man kontant kan køre en kampagne over for de unge mennesker, der siger: Nul knive i nattelivet – uanset om det er det, man i dag kalder lovlige knive, eller ulovlige knive, vil vi ikke have knive i nattelivet? Kunne ministeren ikke se det som en fordel, at vi gjorde, ligesom man har gjort det i Norge?

Kl. 21.05

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup om det første med, hvordan restaurationsbranchen og andre bedre kan være i stand til at identificere de personer, der får tilhold, at det vil vi da se på, men da det er noget, man er ved at se på, kan jeg ikke her sige, hvordan den konkrete løsning bliver på det – ikke andet, end at man erkender, at der skal ske noget.

Med hensyn til et totalt knivforbud er der jo det at sige – og det er det, der på mange måder er meget bekymrende – at de undersøgelser, som jeg kender til, og som politiet har foretaget, meget klart viser, at de knive, der i dag er lovlige, ikke er dem, der er problemet. Hver eneste gang der har været tale om voldelige overfald, drab og andet, har der været anvendt ulovlige knive, og derfor er svaret jo altså ikke så at kriminalisere lovlydige borgere, der ikke har gjort noget galt.

Svaret er i stedet for at gøre to ting: Den ene mener jeg er at bruge de muligheder, politiet har via politiloven for at lave flere kontroller, altså visitationsreglerne. Det tror jeg har en effekt, altså risikoen for at blive snuppet. Den anden er holdningsbearbejdning med kampagner, så man taler direkte til de unge mennesker.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til justitsministeren. Vi går i gang med ordførerne, og den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo.

Karsten Nonbo (V):

Det er jo lidt svært at komme efter justitsministeren og den grundige tale, som justitsministeren holdt her, så jeg er lige ved at sige, at mit bidrag til et tryggere natteliv skal være en kort tale, så alle kan komme hjem.

Jeg vil dog sige et par enkelte ting. Dansk Folkeparti skriver i forslaget, at man bare vil have ét punkt opfyldt ud af seks punkter, og der vil jeg sige, at det har man faktisk allerede i hus, for punkt 1, udvidelse af restaurationslovens bestemmelse om forbud mod ophold, eksisterer allerede i dag, så det er lidt at sparke en åbenstående dør ind.

Nu har man snakket noget om registrering af tilhold, så det vil jeg springe lidt over. Jeg tror, at en af de ting, der er rigtig godt for et tryggere natteliv, egentlig ikke så meget er strafskaerpelser, men mere det, som vi alle sammen i fællesskab har lavet i forbindelse med en ny politiform: at vi får flere politifolk på gaden, således at når der er en, der har trukket næven tilbage og vil slå, er der en politimand, der prikker ham på ryggen og siger: Lad være med det, for det kan koste dig dyrt.

Jeg tror egentlig, det er et spørgsmål om at være nærværende både i form af vores gode SSP-arbejde og i form af en bedre patruljering, og så skal vi ikke glemme vores gode natteravne, som også færdes i nattelivet. Jeg tror egentlig mere, at den måde, vi kan få et tryggere natteliv på, er ved, at vi som voksne – og det gælder alle voksne – fortæller, at vi kerer os om de unge mennesker, når de er i byen; at man som forælder fortæller de unge mennesker, at de bare skal sige til, når de vil hjem. Det er der, det er så nemt at sms'e, og så henter man de unge mennesker. Så jeg tror mere, det er et spørgsmål om forældreansvar, end det er et spørgsmål om egentlig lovgivning.

Et af punkterne i Dansk Folkepartis forslag er skærpelse af straffe ved vold og trusler om vold m.v. mod dørmænd, og der er det jo rent faktisk sådan i dag, at ved § 244-vold er strafferammen 3 års fængsel, ved § 245-vold, altså rå og særlig farlig vold, er strafferammen 6 år, og ved § 246-vold, vold med skade eller død til følge, er strafferammen 10 år. Og så er det jo sådan, at § 247 giver mulighed for at gange med halv-

anden, i tilfælde hvor der er vold mod f.eks. dørmænd.

Det vil sige, at vi har strafferammer, der hedder 4½ år, 9 år og 15 år. Jeg tror ikke, det er strafferammerne, der som sådan skræmmer de unge, der laver noget. Jeg tror, det er bedre, at vi ved fælles hjælp sørger for, at politiet er med derude, at forældrene er med derude og prikker dem på ryggen, inden sagen når så vidt.

Jeg tror mere, det er det nærvær, vi skal have frem for at løse problemet, for vi er jo enige med Dansk Folkeparti i, at der er et problem. Der er et problem, der trænger til at blive løst, og det vil vi alle sammen godt være med til. Så jeg tror egentlig ikke så meget, det her er den rigtige metode. Tankerne kan vi tilslutte os, men ikke beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge hr. Karsten Nonbo om det med dørmændene. Vores forslag går jo på, at man skal skærpe straffen for overfald på dørmænd, ikke bare i forbindelse med deres virke, men også, hvis de er kommet hjem til konen eller manden og bliver overfaldet dér af en, der er ude på repressalier, der har med dørmændens arbejde at gøre. Er hr. Karsten Nonbo enig med justitsministeren i – det var ikke så fast, justitsministeren sagde det – at det allerede i dag er strafbart, eller mener hr. Karsten Nonbo, at der er behov for ny lovgivning, hvis man skal sikre, at man også medtager overfald hjemme hos dørmænd?

Kl. 21.10

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Der er det jo rent faktisk sådan, at hvis overfaldet sker ved døren, altså er ret spontant, så gælder de vide strafferammer, jeg nævnte. Men vi er jo enige om, at man ikke går op under loftet og rammer toppen af strafferammerne i det tilfælde, at det sker spontant.

Jeg tror også, at vi er enige om, at hvis det foregår som et forudgående planlagt overfald, altså således at hvis der har været en episode mellem en rocker og en dørmænd om fredagen, og man så efterfølgende under efterforskningen kan finde ud af, at rockeren gjorde noget aktivt for at finde ud af, hvor dørmændene boede, at han samlede et tæskehold, og de kørte derud, og hvis hulle den der iværksættelsehandling fra man beslutter sig, til man slår til, er lang og gi-

ver mulighed for, at overfaldsmanden kan træde tilbage, så vil straffen for det overfald, der foregår i hjemmet, jo også helt tydeligt blive meget større end for det overfald, der vil ske ved døren.

Der er forskel på, om man giver dørmændene en knytnæve den fredag aften, hvor man er beruset, eller man giver knytnæven om søndagen 3 dage efter som en hævnakt. Det er en helt anden reel straf, man får. Derfor er der forskel, og det vil da også tydeligt blive udmålt i straffen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Blot for at konstatere, at det jo er noget af det, som de, der organiserer dørmændene, har været fremme med i debatten, og som vi ser som et problem i den nuværende lovgivning. Jeg vil så spørge hr. Karsten Nonbo, om hr. Karsten Nonbo vil være med til at præcisere det – det kan godt være, at hr. Karsten Nonbo ikke mener, at det er strengt nødvendigt – i form af en beretning i Retsudvalget, hvor vi får fastlagt, at det er sådan, som hr. Karsten Nonbo udmærket redegjorde for.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Det ser jeg jo ikke som noget problem, for jeg er jo helt sikker på, at justitsministeren vil være os behjælpelig, og jeg er helt sikker på, at det kan præciseres via domme for det rene overfald på trappen om fredagen og så den efterfølgende hævnakt og volden 2 dage efter, som altså virkelig er planlagt. Der kan vi garantere påpege, at der er en forskel i dommen, hvad angår ensartede enten slag eller stik. Så det vil jeg godt give tilsagn om.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det den socialdemokratiske ordfører, hr. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Socialdemokraterne deler ønsket om et sikrere og tryggere natteliv. Vi mener sådan set helt grundlæggende, at når folk populært sagt går i byen, skal de gøre det for at more sig og være sammen med vennerne. Det skal de trygt kunne gøre.

Heldigvis kan langt de fleste også i dag gå trygt i byen og more sig. Allerede i dag gøres der jo en stor indsats, som de tidligere ordførere og ministeren også har været inde på, for at sik-

re et trygt natteliv fra politiet, fra restaurationsmiljøet, fra forældre og andre myndigheder. De arbejder alle sammen for at sikre et tryggere natteliv.

Politiet har et intensivt samarbejde, der skal forebygge og sætte hårdt ind over for de her notoriske ballademagere, som skaber problemer; forældrene hjælper til, de organiserer netværk og natteravne; og de sociale myndigheder koordinerer efter bedste formåen et tidligt forebyggende samarbejde mellem skolen, sociale myndigheder og politiet, det såkaldte SSP-samarbejde, for også at undgå problemer i det her lag. Det er, som hr. Karsten Nonbo var inde på, alt sammen noget, der er muligheder for at forstærke med den netop vedtagne politireform, hvor det jo bl.a. fra Socialdemokraternes side var en mærkesag, at politiets indsats og den lokale tilstedeværelse skulle styrkes i de områder, hvor der var problemer.

Vi er enige i, at der enkelte steder i landet er problemer med enkelte grupper af unge, som skaber alvorlige problemer for gæster og erhvervsdrivende og myndigheder i nattelivet. I den sammenhæng deler vi Dansk Folkepartis opfattelse af, at problemerne især skyldes en lille gruppe af unge, der driver, hvad man kunne kalde organiseret kriminalitet, herunder særlig salg af narko i nattelivet.

I lyset af problemets reelle omfang mener vi også, at nogle af forslagene fra Dansk Folkeparti skyder langt over målet. Dansk Folkeparti foreslår tre ændringer i restaurationsloven: en ændring af forbuddet mod ophold, en mulighed for, atbarer og restauranter skal kunne registrere et tilhold eller en karantæne samt en skærpelse af straffen for overtrædelse af et eventuelt tilhold.

Kl. 21.15

Allerede i dag har politiet i visse byer, som det også har været omtalt, et intensivt samarbejde med restaurationer om udstedelse af tilhold til personer, som laver problemer i nattelivet. Eksempelvis var Retsudvalget jo i forbindelse med vedtagelsen og forberedelsen til vedtagelsen af politireformen på besøg i Holstebro Politikreds, hvor vi jo fik syn for, hvor effektivt et samarbejde mellem politiet og restaurationsmiljøet kan være med hensyn til tilhold. Eksemplet fra Holstebro og i øvrigt også eksemplet fra Aalborg viser, at tilholdet virker, hvis det håndhæves i tæt samarbejde med politiet og restaurationsmiljøet.

Derfor mener vi, at det her samarbejde skal styrkes. Det bør jo undersøges, om der er svagheder, før vi er klar til at se på ændringer af restaurationsloven. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi deler opfattelsen af, at der er en kerne i restaurations- og nattelivet, som udgør et helt særligt problem, og dem mener vi der bør sættes ind over for.

Under alle omstændigheder mener vi, at ideen om et nationalt tilholdsregister, hvor man skal legitimere sig med magnetstriben på vores sygesikringsbevis for at få adgang til et værtshus eller en bar, er at skyde langt over målet. Straffelovens § 247, stk. 2, mener vi ikke skal ændres af de samme begrundelser, som justitsministeren har været inde på. Derimod mener vi måske, at det kan være værd at kaste blik på, om den uddannelse, man har indført for dørmænd, og den autorisationsordning, som også er indført for dem, er tilstrækkelig, om det har givet det ønskede resultat.

Derudover ønsker Dansk Folkeparti også et forbud mod at bære kniv i nattelivet og at skærpe straffen i forbindelse med knivforbud. For ikke så længe siden ændrede vi loven om knive her i Folketinget, og vi er faktisk tilfredse med den lov. Vi mener, at en del af problemet kunne løses, hvis politiet i højere grad benytter sig af muligheden for at lave visitationszoner, som man fik mulighed for med den nye politilov. Det er vores opfattelse, at hvis man gør det, altså laver visitationszoner i byområder omkring værtshuse, hvor der eventuelt er problemer med for mange knive i nattelivet, vil det i sig selv have en præventiv effekt.

Det skal være vores indstilling til det her forslag, og på den baggrund kan Socialdemokratiet altså ikke støtte det, men vi deler intentionerne om, at vi skal gøre, hvad vi kan for at sikre et trygt natteliv.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er den konservative ordfører. Og det er hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (KF):

Vi er fra konservativ side helt enige med forslagsstillerne i, at det er vigtigt, at vi til stadighed ser på at skabe et tryggere natteliv. Det er helt urimeligt, at de få kan ødelægge det for de mange, at der er nogle, heldigvis få, men til gengæld meget synlige personer, som ødelægger det for de mange, der bare vil have en glad tur i byen om aftenen. Derfor er det også godt at få

diskussionen, og det er også godt at få opsummeret: Hvad har regeringen allerede gjort? Hvad har regeringen i støbeskeen? Så kan jeg se, at Dansk Folkeparti derudover også har nogle forslag.

Når jeg siger det på den her måde, er det jo, fordi nogle af de forslag, som Dansk Folkeparti kommer med, sådan set allerede er realiserede. På den måde er det jo relativt nemt at få noget vedtaget, måske ikke direkte ved at man sidder og trykker på knapperne, men hvis man stiller forslag om noget, som allerede er gennemført, så er det jo ret nemt at få opbakning i hvert fald til det. Det gælder f.eks. det første punkt i forslaget her om udvidelse af restaurationslovens bestemmelser om forbud mod ophold til at kunne dække mere end det konkrete sted, hvor man har fået tilholdet. Det er jo altså muligt allerede i dag, som ministeren også har redegjort for.

Jeg tror næppe, at det vil være muligt at gå så langt, som Dansk Folkeparti foreslår, at det skal være en hel landsdel, hvor man ikke må have lov til at gå i byen. Jeg har svært ved at forestille mig, at fordi man har gjort sig lidt udtilbens på et værtshus i Nørre Nebel, så må man efterfølgende overhovedet ikke gå på restaurant i hele Jylland. Det har jeg svært ved at forestille mig. Men hvis det til gengæld er sådan, at der med rimelighed er en sammenhæng mellem, hvor der er lavet ballade, og at man måske ved, at personen plejer at benytte flere restaurationer liggende ved siden af hinanden, så kan man lave et større forbud. Så det findes altså allerede i dag.

Det andet, der er iværksat allerede i dag, er forslagets punkt 4 om skærpet straf ved vold og trusler om vold m.v. mod dørmænd osv. i restaurationsmiljøet og de ansatte og personalet der. Det er jo allerede gennemført i dag. Det er allerede, som det også er blevet sagt fra flere ordføreres side, en strafskaerpene omstændighed, hvis man går efter dette personale, og specielt, hvis man efterfølgende laver et, om jeg så må sige, hævnagtigt mod nogle af dem, er det i sig selv strafskaerpene.

Hvad angår forslagets punkt 6 om skærpede straffe for overtrædelse af forbuddet mod knive, har regeringen jo altså gennemført en væsentlig skærpe i 2004, således at bøden, første gang man bliver taget med en ulovlig kniv, altså er 3.000 eller 5.000 kr. alt efter kategori, og allerede anden gang kan man forvente, at man skal i fængsel. Så der er altså sket nogle markante opstramninger allerede der.

Så er der forslagens punkt 5 om et totalforbud mod at bære kniv i nattelivet. Se, det var egentlig et forslag, som jeg var meget positiv over for for et stykke tid siden. Jeg var meget indstillet på, at det var noget, vi skulle gennemføre, altså lave et totalforbud mod alle knive i nattelivet. Og det synes jeg selv jeg havde en række gode argumenter for, indtil det viste sig, at undersøgelser har godtgjort, at det ikke er lovlige knive, der bliver brugt til ulovlige handlinger i nattelivet. De knive, der bliver brugt til ulovlige handlinger, er knive, som allerede i forvejen er ulovlige.

Så det nytter ikke meget, at vi udvider forbuddet til at gælde alle knive, for så rammer vi ikke gerningsmændene. Vi rammer til gengæld en masse, masse andre mennesker, som vi ikke behøver at ramme.

Så hvad gør man i stedet for? Ja, det, man skal gøre i stedet for, er, at politikredsene i langt højere grad skal bruge den mulighed, som den her regering har givet dem, til at lave såkaldte områdevisitationer, hvori man kan sige, at politiet i et bestemt område eller en bestemt tidsperiode simpelt hen kan gå ind og visitere alle dem, der skal ind i et område, uanset om de er konkret mistænkt eller ej.

Det vil gøre, at man finder de knive, og det vil også gøre, at risikoen for at blive opdaget bliver væsentlig større, og når risikoen for at blive opdaget med kniv bliver større, er der mange, der vil tænke sig om en ekstra gang og lade dem blive hjemme, specielt når de kan se frem til, at de skal i fængsel allerede i dengangstilfælde.

Det sidste element, som jeg gerne vil knytte et par ord til, er punkt nr. 2 om mulighed for at registrere tilhold samt karantæne udstedt af virksomheden selv.

Jeg er ikke med på at gå så langt, som forslagsstillerne er indstillet på, men jeg kunne godt forestille mig, at vi på en eller anden måde bliver nødt til at diskutere, at hvis en person har fået et tilhold af politiet mod f.eks. at komme på et bestemt diskotek, så kan politiet jo godt gå ned i dagtimerne og vise indehaveren et billede og et navn af personen og sige: Han må ikke komme her længere, vi har givet et tilhold. Men det er ikke tilladt for virksomheden, diskoteket f.eks., inde på kontoret at have et billede af den person, der er forment adgang til diskoteket, og det betyder, at det personale, der så møder om aftenen, ikke nødvendigvis ved, hvem det er, der har fået et tilhold, og at de ikke nødvendig-

vis ved, hvem Mads eller Jørgen eller Muhammed er.

Derfor synes jeg, det kunne være hensigtsmæssigt, at personalet alene havde en mulighed for på kontoret at kunne identificere de personer, som ikke må komme der, således at restaurationen kan leve op til det tilhold, politiet har udstedt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den radikale ordfører, og det er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Dansk Folkeparti kommer med et forslag til folketingsbeslutning om en række initiativer, der skulle kunne give et tryggere natteliv. Lad det være sagt med det samme, at Det Radikale Venstre, ligesom de fleste andre går jeg ud fra, ønsker, at borgerne kan færdes trygt i nattelivet her i landet. Vi mener, er jeg efterhånden lige ved at sige, i lighed i hvert fald med Venstres og Socialdemokraternes ordfører, at det primært handler om, at man skal sørge for at have en lang række forebyggende og mere bløde initiativer.

Vi synes, at man skal satse på at have et ordentligt SSP-samarbejde, et ordentligt forebyggende arbejde i kommunerne. Vi synes, det handler om, at den gode indsats, som politiet, restaurationer m.fl. gør i de konkrete situationer i nattelivet, også skal fortsætte.

Forslagsstillerne har seks forslag. De fire af dem hedder indledningsvis skærpede straffe, skærpede straffe, skærpede straffe og forbud mod. Det er ikke den retning, Det Radikale Venstre synes at man skal gå for at skabe et tryggere natteliv. Vi tror desværre, at sådanne forslag mest vil have symbolsk karakter med henblik på at skabe et tryggere natteliv, i hvert fald hvad angår de tre straffeskærpselsforslag, hvoraf man så kan diskutere, om det ene er et reelt straffeskærpselsforslag eller bare noget, man ligesom har proppet ind, fordi det lød godt, når man nu gerne ville signalere, at det handlede om et tryggere natteliv.

Så er der det om forbud mod at bære kniv. Det har også allerede været oppe. Igen er vi efter vores opfattelse ude på symbolpolitikens overdrev. Vi ved jo, og det ved Dansk Folkeparti, altså forslagsstillerne, jo også udmærket, at de overfald og de hændelser, der sker med kniv i nattelivet, langt, langt, langt overvejende foretages med ulovlige knive. Derfor vil det jo ikke

have nogen nævneværdig reel betydning, og jeg tvivler såmænd også på, at selv de, der gør det med lovlige knive, vil tænke over det, hvis de skal begå kriminalitet.

Kl. 21.25

Jeg synes, at justitsministeren har givet et glimrende svar på forslaget om udvidelse af restaurationslovens bestemmelser om forbud mod ophold. Der kan vi kun bakke op om regeringen.

Om det sidste forslag omkring mulighed for at registrere tilhold samt karantæne udstedt af virksomheden selv synes vi endelig, at man sådan lidt populært sagt skyder gråspurve med kanoner.

Alt i alt er det her et forslag, som tjener til at illustrere den grundlæggende forskel, der er mellem Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstres opfattelse af retspolitikken her i landet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Den næste ordfører er SF's ordfører, og det er fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Justitsministeren har jo ganske præcist gennemgået regelgrundlaget, således som det er i dag. Der er jo ikke nogen her i salen, der ikke har et ønske om, at vi på alle måder forsøger at sikre et tryggere natteliv. Socialdemokratiet har jo også i deres ordførertale været inde på begreber som SSP-samarbejdet, Natteravnene osv.

Der er ikke nogen ordførere, der har været inde på det, som vi formentlig her i løbet af maj får vedtaget, nemlig overvågning. Det vil jo nu fremover hele tiden kunne være fotograferet, hvad der sker på fortovet foran. Og det er mit indtryk, at baggrunden for det her overvågningsønske er et ønske om at forebygge kriminalitet og et ønske om at give bedre muligheder for efterfølgende at efterforske. Jeg synes så også, man skal have med i billedet, at det givet vil komme til at betyde noget med hensyn til at skabe grundlag for et tryggere natteliv.

Jeg tror nok, at Dansk Folkeparti kommer med det her forslag for sådan at understrege, at Dansk Folkeparti sørger for vores alle sammens tryghed, og at det er os andre, som ikke støtter, der er imod et trygt natteliv, og det synes jeg godt lige, vi skal have understreget. Det her beslutningsforslag indeholder ikke meget nyt andet end det der kæmpe registreringssystem.

Sådan som jeg har forstået det, skal alle gamle damer, der skal ind og have sig en drink, også vise et kort. Sådan som man har lagt op til det, i

hvert fald i bemærkningerne, skal alle rende rundt med deres sygesikringsbevis, hvis de vil ind på et værtshus efter kl. 23, går jeg ud fra. Jeg synes, det er et kæmpe projekt, man sætter op, og jeg synes også, det er nogle voldsomme udgifter, man giver de pågældende diskoteker og værtshuse, hvis de alle sammen skal etablere et sådant system, medmindre man kommer frem til en anden model. Den model, der er anført i bemærkningerne, synes jeg i hvert fald mildt sagt er en smule overdrevet.

Så kan jeg ikke dy mig for lige kort at nævne, at det er lidt sjovt at komme med et beslutningsforslag med seks forskellige temaer, og man så siger: Hvis I stemmer for det her, finder vi ud af, hvilket af temaerne der så rent faktisk skal gennemføres. Jeg synes, det ville være meget smart, hvis man fra forslagsstillernes side i langt højere grad havde sagt: De her tre ting vil vi have igen – i stedet for at komme med seks, og så må vi så selv vælge. Hvad skulle vi gøre, hvis samtlige partier havde et, de godt ville have igen? Hvordan skulle vi så få vedtaget beslutningsforslaget?

Nu bliver det her jo ikke vedtaget i den her form, det har, og så synes jeg, det ville være meget rart, hvis ordførerne selv gik ind og prioriterede på en eller anden måde. For det bliver sådan en lidt diffus samtale om seks forskellige ting, hvoraf to tredjedele er gennemført i dansk ret, og om, hvad det så er, der rent faktisk vil blive gennemført, hvis der nu er et flertal, der trykker på knappen.

SF ønsker et tryggere natteliv, men altså ikke med den model, som Dansk Folkeparti her kommer med.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Den næste ordfører er Enhedslistens ordfører, og det er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Jeg skal gerne tilslutte mig alle de øvrige ordføreres ønsker om et tryggere natteliv. Det kan vi jo alle have en interesse i, når vi en gang imellem bevæger os ud i det, og det har alle andre selvfølgelig også en interesse i. Det er der slet ikke nogen tvivl om, og jeg synes sådan set heller ikke, der er nogen grund til at bebrejde Dansk Folkeparti, at de kommer med en række forslag til opstramning, og de så viser sig allerede at være indført. Det gør da i hvert fald ikke nogen skade at genfremsætte den slags ting.

Ellers er det Enhedslistens klare opfattelse, at hvad angår straffenes længde og myndighedernes muligheder for at kontrollere og sanktionere folk, så har myndighederne i dag de redskaber, der er nødvendige. Jeg synes også, at hr. Karsten Nonbo meget præcist gennemgik de straffe, der f.eks. var for vold. Og det er sådan set for mig at se ret indlysende, at hvis man ellers troede på, at høje straffe virkede afskrækkende, burde de ting, som hr. Karsten Nonbo sagde, nok kunne virke afskrækkende. Jeg har samme opfattelse som hr. Karsten Nonbo af, at det næppe er det, man skal fokusere på.

Kl. 21.30

Når det drejer sig om den såkaldt hårde kerne, som det her forslag koncentrerer sig om, og det er vel derfor, man udelukkende satser på hårdere straffe og yderligere indgreb og mere registrering, mener jeg altså, at man har de redskaber, der skal til.

Det, der i virkeligheden skulle bruges mere energi på at diskutere, hvilket ministeren også var inde på i sin indledende tale her i dag, er spørgsmålet om, hvordan man kan sikre, at de, der opholder sig i nattelivet, arbejder i nattelivet, bliver dygtigere til konflikthåndtering og til at opdage det, når de er ved at opstå, og få problemerne løst, inden der bliver alvorlig ballade. Det handler om, at man i forbindelse med kampagner mod knive giver folk mulighed for at få afleveret de ulovlige knive, som jo er dem, der bliver brugt ved kriminelle handlinger, og at folk får mulighed for at få dem afleveret i tide.

Jeg tror, at selv om diskussionen her er baseret på, at det er en lille hård kerne, som laver al balladen, må man erkende, at der også sker alvorlige ting i nattelivet, hvor det er mennesker, som sådan set ikke gik i byen for at lave ballade, som kommer ud i nogle situationer, som de ikke kan overskue. De griber her til at anvende våben, som er farlige – ikke farligere, end de burde vide at de er – hvor de ikke når at tænke over, at det er en alvorlig sag. Derfor handler det også om at rette indsatsen mod det, man kalder mere almindelige ungdomsmiljøer.

Det handler selvfølgelig også om at fokusere på konfliktmægling og også om at satse på at uddanne og undervise børn og unge i, hvordan man håndterer konflikter, hvordan man får dem afviklet på en måde, så de ikke udvikler sig. Der er mange ting, der kunne gøres, som ikke er med i det her forslag, og som jeg faktisk tror vil have større effekt.

Så vil jeg bare til sidst nævne et enkelt lille eksempel på noget, som måske faktisk godt kan være voldsdæmpende, og det er de erfaringer, man har gjort i Ålborg. Her havde man i mange år en såkaldt farvebaseret adgangskontrol til diskoteker og værtshuse, hvilket sådan betyder, at man udelukkede mennesker med en lidt anden hudfarve end den almindelige, eller i hvert fald lavede nogle meget klare restriktioner. Det er man gået væk fra, og det har i Jomfru Ane Gade vist ikke at føre til mere vold, men tværtimod føre til mere rolige forhold.

Nu ved jeg godt, at det selvfølgelig er dristigt at sige det i en situation, hvor der netop har været et mord i Jomfru Ane Gade, men jeg er nødt til at sige, at ud fra hvad jeg kender til forholdene, er det ikke typisk, men at der netop er tale om et sammentræf af en række meget kedelige omstændigheder og nok også tale om, at i hvert fald en del af de involverede kom fra den hårde kerne af både den ene og den anden etniske oprindelse.

Vores syn på det her er, at man bestemt skal gøre meget for at sikre et fredeligt natteliv, men den vej, vi skal gå nu, er i hvert fald ikke yderligere overvågning, yderligere registrering eller hårdere straffe.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for de ord, der var pæne, og ikke så meget tak for de ord, der ikke var så pæne om det forslag, som vi har fremsat.

Vi synes i Dansk Folkeparti, at det er vigtigt at nå så langt som muligt. Kan vi ikke få alle seks forslag gennemført, er vi da glade for og tilfredse med, at det kun er tre, to eller det ene forslag. Det er egentlig vores mål med fremsættelsen af det her beslutningsforslag. Vi mener alle seks forslag, men som i alle andre spørgsmål er vi i Dansk Folkeparti meget resultatøgende, så kan vi nå et lille skridt på vejen i den rigtige retning, synes vi, det er godt.

Mit indtryk var, at Enhedslisten og hr. Per Clausen ikke var vilde med ret meget af det, men måske nok købte tilholdet under en eller anden form med henvisning til Jomfru Ane Gade, så tak for det. Det er så også det, vi skal arbejde videre med.

Som andre ordførere har været inde på, er der det problem, at man ikke har en ordning her, der

fungerer særlig godt, hvis den overhovedet fungerer. Det kan godt være, at den fungerer nogenlunde i Jomfru Ane Gade, men det fungerer jo af de grunde, som flere ordførere har været inde på, og som også fremgår af beslutningsforslaget, ikke optimalt, i og med at de virksomheder, der arbejder på området – barer, diskoteker og restauratører – ikke finder, at den lovgivning, vi har nu, kan bruges. Det er jo derfor, at vi skal se på, hvad vi kan gøre.

Kl. 21.35

Vi lægger meget gerne op til at få en konklusion på det, som justitsministeren nævnte, nemlig drøftelserne mellem HORESTA og rigspolitiet. Kan man finde en god vej her, er vi nået et godt stykke af vejen, både i forhold til punkt 1 og 2 i forslaget.

Når det gælder fru Anne Baastrup og hr. Simon Emil Ammitzbøll, var der fra de to partiers side, henholdsvis SF og Det Radikale Venstre, ikke meget genklang at høre i forbindelse med modtagelsen af forslaget. Derimod synes jeg, at både Socialdemokraterne, Venstre og De Konservative var mere konstruktive i modtagelsen af forslaget, og de ville gerne være med til at kigge på nogle af tingene. Det, vi lægger meget vægt på i Dansk Folkeparti, er som sagt, at vi når et stykke ad vejen.

Jeg kan konstatere, at i forhold til forslagets punkt 5 og 6, nemlig forbuddet mod at bære kniv i nattelivet og de skærpede straffe for overtrædelse af forbuddet mod at bære kniv, var der ikke nogen af partierne, der syntes, at det var en god idé. Det synes jeg man kan undre sig over. Der er jo partier herinde, som højlydt er sure på politiet, når politiet finder det nødvendigt som yderste konsekvens at bruge våben for at løse nogle situationer, men man er altså udmærket tilfreds med, at det i dag er lovligt at tage våben med ind på diskoteker og barer, nemlig de knive, som er lige så brugbare ved uro i nattelivet.

I de uroligheder, som vi desværre ofte ser, når vi åbner avisen om mandagen, at der har været i weekenderne, er det desværre knive, der er blevet brugt. Det kan godt være, at der er undersøgelser, der viser, at det først og fremmest er de ulovlige knive, der bliver brugt, men signalet vil være enormt godt, hvis vi kunne overføre de norske initiativer til Danmark, for de ser langt færre knivoverfald end tidligere, fordi de har lavet et reelt knivforbud. Så vi vil fortsætte diskussionen om det, og vi vil fortsat holde fast i, at det er en nødvendig udgang.

Som nævnt vil vi altså arbejde videre med tilholdet, punkt 1 og 2 i forslaget, som vigtige elementer, og vi vil også arbejde videre med spørgsmålet om skærpede straffe for overfald på dørmænd. Vi vil tilsikre, at vi får skåret ud i pap, at det er ligegyldigt, om man står i døren som dørmænd, eller det er hjemme privat. Dørmænd skal man ikke overfalde som repressalier.

Vi ved jo fra diskussionen af de her ting, at der er nogle kriminelle bander, der styrer miljøerne med henblik på salg af narko og hash i diskoteksmiljøerne og barmiljøerne, og for dem er det vigtigt, hvis de ikke kan komme ind på diskoteket eller baren, at sikre sig adgang. Det vil sige, at dørmændene kan være en forhindring, og derfor vil de selvfølgelig gerne have dørmændene fjernet eller truet til at blive væk, så de kan komme ind og gennemføre det forehavende, de har været i gang med.

Som nævnt går vi efter resultater. Så vi vil i form af en beretning arbejde videre med de ting, vi kan opnå flertal for i denne her samling, og så vil vi selvfølgelig også holde fast i de øvrige ting, jeg har nævnt, som vi ikke kan få flertal for nu.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:
11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 92:
Forslag til folketingsbeslutning om adgang til dokumenter om egne forhold i PET's arkiver og om oprettelse af et uafhængigt ankenævn for afslag på anmodning om arkivadgang.
Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsat 8/2 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Kl. 21.40